

ЛАВРЕАТИ ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Журі літературного конкурсу ФУВУ імені Волянків-Швабінських 16 вересня 2023 року визначило лавреатів. Комісія жюрі складалася з Ольги Волянкі, Ігора Николюка та Лариси Занік розглянули твори які були видані в 2021-2022 роках. За результатами роботи були відмічені такі праці:

Перша премія –

Сергій Шевченко. «Імперія терору», Київ «Фенікс», 368 с. Книга нарисів розкриває трагедію української нації, яка була здійснена комуністичним режимом Радянського Союзу у Соловках у 30-х роках ХХ століття.

Другою премією відзначили такі праці:

Іван Петренко. «Колгоспне кріпацтво» на основі архівних документів автор показує жахіття комуністичного терору на Кіровоградщині в 20-40 роках минулого століття під час масового розкуркулення заможних селян та початку колективізації.

Борис Пентюк. «Степан Руданський: сторінки духовності» Отець Борис детально розкрив родовід подільського творця Співомовок» славного Степана Рудацького.

Третя премія –

Вадим Пепа. «Правда очі коле». За словами письменника: Московія була вихована і виросла в жахливій і огидній школі монгольського рабства. Автору також належить петиція до президента України про перейменування Росії на Московію, оскільки така назва вживалася європейськими та азійськими державами до країнки назви Русь.

Олег К. Романчук. «Не байсь. Не зраджуй. Не мовчи»: Публіцистика воєнного часу. Книга – ретельний аналіз причин наших перемог і поразок, успіхів і невдач.

Також були відзначенні такі праці:

Віктор Божок. «Кремлівське голодаубивство»,

Галина Кухаришин (Шимків). «Не баймось, а баймось»,

Лев Хмельовський. «Краса і велич України. Спроба філателістичного дослідження»,

Микола Возіянов. «Тяжіння Земне».

Пресова референтура ФУВУ

Вже багато років маю радість і задоволення читати глибокі, аналітичні, але разом з тим гострі, викривальні, саркастичні статті Олега К. Романчука. Він пише про те, що болить небайдужій частині нашого суспільства. А болить багато що. Особливо, після чергової ординської навали на Україну.

Володимир Огризко,
Надзвичайний і Повноважний Посол України,
міністр закордонних справ України (2007–2009)

Олег К. Романчук – істинно західний публіцист, яких в Україні вдень із свічкою не найдеш. Його публіцистика – одна з найкращих в Україні. А може, і найкраща.

Микола Шатилов, письменник,
поет, публіцист («Хехія»)

Публіцистика Олега К. Романчука – це вияв високої професійної майстерності, бо чи не кожна його стаття базується на аргументованому виясненні генези і суті осмислюваної проблеми і обов'язково передбачає оприявлення авторської позиції. Автор не тільки прагне переконати читача в справедливості своєї позиції, але й відкриває шляхи до дискусії, до вияву своєї думки, своїх переконань.

Микола Жулинський, академік НАНУ
Олег Романчук належить до найкращих українських публіцистів. Він – один із тих, хто не лише розширює суцільну лінію, а й розбудовує українську громадську горизонталь. Такі аналітики, як Олег К. Романчук, – на вагу золота.

Тарас Марусик, експерт з мовних питань,
журналіст, перекладач

Однією з відчутних переваг Олега К. Романчука є вміння аналізувати українське сьогодення з одночасним відчуттям української історії. Тому кожна поставлена автором політична чи соціальна проблема відразу «вмonto-в'ється» в проблематику понадчасового українського буття.

Олег Баган, заслужений працівник освіти України
Для мене Олег К. Романчук – один із найсерйозніших наших публіцистів. Мені завжди хочеться звірити свої настрої та гіпотези за ним. Очевидно, то найперше свідчення якості його текстів і довіри до нього. Глибокий політичний аналітик, добрий знаєвець української історії, автор, що називається, постійно тримає руку на пульсі дня.

Михайло Слабошицький,
прозаїк, критик, літературознавець,
лавреат Шевченківської премії

ISBN 978-617-10-0560-0

9 78617 1 005600

ОЛЕГ К.
РОМАНЧУК

НЕ БАЙСЬ.
НЕ ЗРАДЖУЙ.
НЕ МОВЧИ.

ОЛЕГ К. РОМАНЧУК

БАЙСЬ
НЕ ЗРАДЖУЙ
МОВЧИ

ПУБЛІЦИСТИКА ВОЄННОГО ЧАСУ

